

Herfstvogels

Buiten klinkt een zangsolo. Het valt op omdat ik die sinds het voorjaar niet meer heb gehoord. Dit drukt me met de neus op het feit dat de zomer alweer is overgegaan in de herfst. Wie een struikrijke tuin heeft hoeft niet van huis voor zo'n concert. Maar de wandelaar in Bloemerd, Houtkamp, Groene Dolk of langs aaneengesloten groenrijke tuinen kan ook van de roodborst genieten!

Bij roodborstliedjes denkt men wel aan klaterende watervalletjes van heldere tonen. Een strak ritme, zoals bij de koolmees, is er niet in te ontdekken. De klanken dwarrelen door de lucht, achter de vallende blaadjes aan! Er lijken zelfs extra veel zangers te zijn. Dat klopt, want wanneer de kou invalt in het hoge noorden en verre oosten van Europa, verhuizen de noorder- en oosterlingen naar onze streken. 'Die van ons' zijn meestal blijvertjes, al trekken er ook naar het zuiden. Bovendien zingen in herfst en winter niet alleen de mannen, maar ook de vrouwen! Zingend markeren ze de grenzen van hun voedselterritorium. Over eten gesproken: eigenlijk eten roodborsten insecten, 's winters een schaars goed. U doet hem of haar - het is er vrijwel altijd maar één tegelijk, elke andere roodborst wordt verjaagd - dan een groot plezier met wat haverhout.

In mijn tuin hangen kool- en pimpelmezen in de uitgebloeide stengels van de teunisbloemen. Wat hebben ze daar nou aan, zou je denken. Maar zij weten dat de door vlinders en bijen bestoven en nu uitgebloeide bloemen zijn veranderd in langwerpige lunchboxjes vol zaad. Een smakelijke en natuurlijke afwisseling van pinda's en vetbollen!

Ook de gaai houdt van natuurlijke producten. Hij verzamelt eikels per duizendtal en verstopt ze als appeltjes voor de dorst op strenge winterdagen. Hij heeft een fenomenaal geheugen en onthoudt van de meeste eikels de bergplaats, lettend op bakens in de omgeving: een boom, struik, schutting, of, in mijn tuin, bloembak. Dat ontdekte ik later, toen hier opeens een, toch nog vergeten, eikenzaailing groeide. Bosbouwers zijn het, die gaaien!

Een ligusterstruikje op de grens van mijn tuin en de stoep lijkt te klein voor de lading bessen die het draagt. Ook hier hebben de bijtjes duidelijk hun best gedaan en hebben de geurige bloemen plaats gemaakt voor eerst groene en nu donkerblauwe bessen. Een traktatie voor merels en spreeuwen!

Helaas worden deze planten blijkbaar aangezien voor 'overhangend groen'. Ik kreeg een 'Groene Kaart' met het verzoek dit te verwijderen. Maar zo'n voorraadkast voor vogels in de winter moet je toch niet willen snoeien of rooien? Gelukkig herinnerde de gemeente zich dat zij zich heeft aangesloten bij 'Operatie Steenbreek', een campagne die burgers aanmoedigt hun tuin te 'vergroenen', en toonde alsnog begrip. Zo won Operatie Steenbreek het van de Groene Kaart!

Tekst: Tineke Sommeling

Foto: Adri de Groot (vogeldagboek.nl)

Bijschrift foto: De gaai is een echte bosbouwer